

Loven var her under Forhandling, vilde vi neppe blive staaende ved 20 Aars Alderen, men man vilde føre den tilbage til 18 Aar. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade lægge nogen Bøgt i den Grad og i den Retning, som den ærede Taler har gjort, paa Justitsministerens Holden paa dette Punct. Det er jo dog ganske aabenbart, at det vist ikke kan ventes at ville give Anledning til, jeg vil ikke sige en Krise, men endogfaa blot til Tvivl om, at denne Lov vil komme ud. Men der er en praktisk Betænkelse, der for mig har stor Betydning, og det er, at det ikke falder vanskeligt at forestille sig, at netop dette Punct, dersom vi sætte 20 Aars Alder, neppe vil finde Billigelse paa et andet Sted, medens vi aabenbart ikke kunne forudsætte, at vi med Hensyn til denne Lov, som jeg ogsaa erkjender for at være af Bigtighed, kunne risikere noget Betydeligt ved i dette Stykke at afvige fra den ærede Justitsministers Anskuelse. Jeg for min Deel vil derfor ansee det for, jeg kunde fristes til at sige, beklageligt, om vi nu her i vor Tid vaklede i at foretrække 18 Aars alder for 20 Aarsalderen i Henseende til et Spørgsmaal om Huustugtens Anvendelse.

Drejer: Da den sidste ærede Taler i alt Væsenligt har udtalt, hvad jeg havde ifinde at anføre med Hensyn til den 70de Afstemningspost, vil jeg indfrænte mig til at bemærke, med Hensyn til hvad den ærede Formand for Udvalget (Nyholm) har anført om de Motiver, man har for Udkastets Bestemmelse angaaende 20 Aars Alderen, at disse Motiver ikke for mig have noget overbevisende. Snarere vil jeg udlede af disse Motiver, at det netop er ønskeligt at forandre Aldersgrænsen fra det 20de til det 18de Aar, fordi der er en anden Lov, der for andre Personer fastsætter den efter min Mening urigtige Grænse af 20 Aar, og at det altsaa maaskee vilde fremstykke en Forandring i hiin Lov, naar denne Lov gik igjennem med det af Udvalget oprindeligt stillede og af mig optagne Forslag. Jeg maa ogsaa dertil føle, at, saa gjerne jeg vil indrømme, at den ærede Ordfører kan have Ret i, at man ikke paa Grund af Uenighed med den ærede Justitsminister med Hensyn til dette Punct skulde risikere, at man slet ikke fik Lo-

ven, troer jeg dog virkelig ikke, og kan paa ingen Maade overbevise mig om, at det virkelig skulde være en Hindring for Loven, naar der forøvrigt ikke indtræder andre Hindringer, at Thinget vedtog at forandre Aldersgrænsen for Mandfolk med Hensyn til Huustugten fra det 20de til det 18de Aar. Jeg maa derfor fremdeles meget tilraade det ærede Thing at vedtage dette Endringsforslag.

D. Jørgensen: Jeg har været meget tilbøielig til at stemme for Udvalgets Forslag, at „Alderen for det mandlige Lyende, der skal være Huustugt underkastet, forandres fra 20 til 18 Aar;“ men der er en Omstændighed, som har gjort mig noget tvivlsom, og som jeg derfor vil tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa. At den ærede Justitsminister, for hvis Mening jeg har megen Agtelse, har udtalt sig imod Udvalgets Forslag, er dog ikke det, der har gjort mig tvivlsom; men det er den Bestemmelse, der staaer i Slutningen af § 30, at „naar Huustugt anvendes for de i § 29 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.“ Jeg vil altsaa kun henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, om det maaskee ikke skulde være i vedkommende Tjenestetyendes Interesse, at denne Begunstigelse sandt Sted for saa unge Mennesker som de, der ere imellem 18 og 20 Aar.

Madvig: Hvad jeg vilde tillade mig at bemærke, angaaer ikke den omhandlede Gjenstands Realitet, men det, at der med Hensyn til Afstemningen over denne Sag er af en æret Landssthingsmand (B. Christensen) blevet gjort et Hensyn gældende til hvad der kunde formodes at være Meningen om denne Gjenstand paa et andet Sted. Jeg troer, at, med al Agtelse for Meningen paa andre Steder, er det lidt for tidligt, naar man her forhandler en Lov, der ikke har været paa et andet Sted, at lade sig saaledes influere af Forordninger og Meninger, der kunne være herskende paa andre Steder.

Krabbe: Naar et Tjenestetyende, som er over 18 Aar, opfører sig saaledes, at der paa det skulde anvendes Huustugt, eller det ikke vil forandre sin Opsørsel, uden at der skal anvendes Huustugt, troer jeg rigtignok, at det vil være meget bedre for Huusbonden, om han